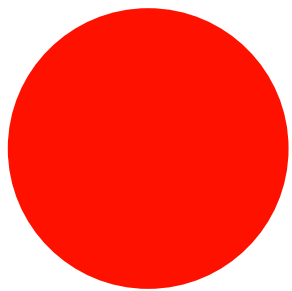

**Art Film
Fest
Košice**

Festivalový denník

5

**Posúvanie hraníc známeho a vidieho
v sekcii American Indies** ▶ str. 2

**Oplatí sa vidieť: Boh existuje, volá
sa Petrunia** ▶ str. 3

Ako sa tvoril film Chvilky
▶ str. 4

 For English
▶ page 6

Hovorí, že je filmová maniačka a filmy sú pre ňu dôležitým spôsobom rozprávania o témach, ktoré sa nás ako spoločnosti týkajú.

Mať premiéru v Cannes je naozaj silná emócia

Foto: Lukáš Klímek

Patrí medzi herečky, ktoré dokážu svojou osobnosťou vyplniť každú bunku zverenej postavy a v symbióze s ňou predať divákovi autentické emócie. Dlhodobu pôsobí v divadle, no poslednú dekádu hráva aj vo filme a hovorí, že stále existujú charakterové polohy, ktoré by si chcela herecky ohmatať. Eva Bándor je porotkyňou Medzinárodnej súťaže hraných filmov na Art Film Feste.

Pred dvoma rokmi ste tu v slovenskej premiére uvádzali film Out, takže atmosféru Art Film Festu v Košiciach už poznáte. Ako vnímate tento festival?

Podľa mňa je to dôležitý festival. Bola by som rada, kedy sem chodilo veľmi veľa ľudí pozeraj sa na filmy. Ja som tu napríklad vlni stihla vidieť viacero titulov. Umelecký riaditeľ robí veľmi dobrú selekciu. Vďaka tomu, že v nej nie sú len slovenské, ale aj zahraničné filmy, je divákovi nastavené zrkadlo toho, čo sa deje vo svete a čo sú dôležité témy.

Tento rok ste sem prišli ako porotkyňa. Máte pri pozeraní filmov tzv. profesionálnu deformáciu, teda že by ste viac

vnímali herecké prejavy a chémiu medzi protagonistami?

Snažím sa pozeraj si tie filmy ako celok, nie iba z hereckej strany. Keďže som herečka, tie filmy sú pre mňa dôležité aj osobne, lebo si musím v rámci svojej profesie neustále obnovovať svoje poznanie a žiť v aktuálnom svete. Mám rada veci, ktoré ma naplňujú a posúvajú ďalej. Cítim, že tieto témy musím v sebe spracovávať a potom ich ďalej predávať divákovi. Tesne pred rozhovorom som dopozerala film, po ktorom som nahnevaná aj smutná z toho, že nacionalizmus a populizmus sa posilňujú. Som rozčarovaná, že sú ľudia, ktorí na to naletia, napríklad v Maďarsku, čo sa ma týka bytostne. Jednak

tým, že patrí k národnostnej menšine, ale aj tým, že vidím, ako to rozdeľuje, napríklad, rodiny. Hnevá ma aj to, že demagógovia zneužívajú náboženstvo na šírenie nacionalizmu. V Biblii sa predsa píše, že miluj bližného svojho, ako seba samého, a pritom sa medzi veriacimi šíri odpor voči migrantom. Stále nad tým premýšľam, lebo tie filmy, ktoré som teraz na festivale videla, presne o tom vypovedajú, a je jedno, či sú z Dánska alebo z Francúzska, je to univerzálna téma. Toto ma rozčuľuje a cítim, že ako herečka to musím využiť, vysloviť svoj názor.

Momentálne hrávam v jednom budapeštianskom divadle v centre mesta. Minule som bola pred predstavením vo svojej šatni a otvorila som si okno do ulice, ktorou sa onedlho začali valiť ľudia protestujúci proti tomu, čo sa v Maďarsku deje. Skandovali: Máme toho dosť! Ja som zrazu nevedela, či mám ísť odohrať predstavenie, alebo strhnúť zo seba kostým a pridať sa k davu. Cítim, že to, čo sa dnes deje, nie je dobré.

pokračovanie ▶ str. 2

**Dynamická, vzrušujúca
a dômyselná ponuka**

Nie každý filmový festival by mohol, alebo by mal byť ako Cannes, Benátky či Berlinale – v obehu musia byť aj menšie, útulnejšie a priateľskejšie festivaly, akási putovná skupina filmárov, profesionálov z filmového prostredia a novinárov, aby si mohli trochu oddýchnuť, stretnúť sa navzájom v príjemnej atmosfére, stretnúť starých priateľov a vytvoríť si nových popri tom, ako pracujú. Art Film Fest Košice by mohol byť pre to tým správnym miestom, a to z rôznych dôvodov. Počasie je zvyčajne pekné, mesto očarujúce, organizácia dobrá, ponuka mimofilmových aktivít – ako výstavy, koncerty, recepcie, párty a networkingové brunches – veľkorysá a filmový program naozaj rôznorodý.

Hovoriac o programe, jedna z najlepších vecí, ktorú Art Film Fest robí, je to, že nám dáva príležitosť konečne si pozrieť niektoré filmy z dŕžkových festivalov, ktoré sme doteraz nestihli vidieť. Ale tiež nám dáva možnosť pozrieť si iné, exotickéjšie tituly, ktoré si určite zaslúžia našu pozornosť. Starostlivo naprogramovaná – a to v mnohých sekciiach ako Filmy pre deti, Nočná prehliadka, Láska & anarchia, Slovenská sezóna, Susedia Online či American Indies – filmová ponuka Art Film Festu je dynamická, vzrušujúca a dômyselná. Aj keď môj špeciálny hlas ide Kristíne Aschenbrennerovej, kurátorke najzaujímavejšej a najnaplnenejšej sekcii Prísľuby z východu, v ktorej možno nájsť najlepšie, najjasnejšie a pozorne vybrané príklady z východoázijskej kinematografie.

Marko Stojiljković
filmový kritik

Máte pocit, že film dokáže spoločnosti nastaviť zrkadlo?

Áno, preto je tento festival dôležitý, lebo hovorí o aktuálnych témach. Otázka ale je, ako to spraviť. Teraz, keď som vyšla z kinosály, začala som rozmýšľať nad tým, ako by sme to mohli zmeniť. Musíme nájsť nejaký spôsob a cítim, že my sme práve tí, ktorí nesú za to zodpovednosť. Že aj my ako umelci musíme dávať najavo svoj názor. Napríklad aj tak, že spravíme film alebo predstavenie o týchto témach a potom s ním budeme chodiť za mladými, aj do regiónov.

So spomínaným filmom Out sa vám podarilo dostať sa na prestížny festival v Cannes. Aký to bol pre vás zážitok?

Je to šialená šou, netreba ju brať vážne. Keď sme tam s Judit Bárdos vycestovali, tak sme si povedali, že to budeme brať s humorom. Ale zažila som tam silné momenty. Napríklad na premietaní filmu The Meyerowitz Stories, v ktorom hrá Dustin Hoffman. Ten je pre mňa naozaj veľkou hereckou hviezdou, a bolo naozaj ľudské, keď som videla, aký je rozčítaný. Vtedy som si uvedomila, že oni sú takí istí umelci ako my, rozdiel je len vo financiách. Bolo pre mňa dojímavé vidieť, že on prežíva svoju premiéru rovnako ako ja. A, mimochodom, v tom filme bol vynikajúci a je naozaj škoda, že sa u nás nebude hrať na plátne, keďže ho má Netflix.

Ako ste prežívali svoju premiéru v mekke kinematografie?

Ten pocit, kedy sa náš film premietal, si presne pamätám. Mala som obavy z toho, ako ho príjmu ľudia. Po premietaní prišli za mnou dve staršie Francúzky, ktoré mi chceli zagratulovať. To bol krásny pocit. No mala som pocit, že sa nechcem o tom rozprávať. A potom na slávnostnej párty k premiére som len tak stála na lodi, trochu ďalej od spoločnosti a pozerala sa na more a nechala to všetko zo seba opadnúť. Nechcela som z toho robiť veľké haló, ale ten Cannes a tá príležitosť, to je naozaj silná emócia.

Festivalový tím odporúča:

Posúvanie hraníc známeho a videného

Ak chceme spoznať kvalitu akejkoľvek národnej kinematografie, musíme v prvom rade veľmi pozorne sledovať mladú, nastupujúcu generáciu filmárov. Na množstve debutov môžeme vidieť nielen súčasné trendy, ale predovšetkým to, akým smerom sa bude nasledujúce roky vyvíjať filmový jazyk. Z tohto hľadiska je americká kinematografia, minimálne posledných desať rokov, jednou z najprogresívnejších. Množstvo kvalitných debutov každoročne posúva hranice známeho a videného. Dva príklady z tohtoročného programu American Indies hovoria za všetky.

Thunder Road je one man show Jima Cummingsa, ktorý film režíroval, napísal k nemu scenár, produkoval ho, strihal ho, zložil k nemu hudbu a sám stvárnil aj hlavnú postavu. Jim je policajt s porno fúzikmi, ktorý sa v každom momente snaží dokazovať svoj mačizmus a presvedčať, že on patrí k tým dobrým, aj napriek tomu, že jeho neartikulovaná zlosť je očividná všetkým jeho blízkym. Pritom však chce byť len dobrým otcom svojej dcérke. Cummings je vo filme absolútne podmanivý. Vo svojom prejave dokáže plynulo prechádzať množstvom protichodných emócií – od trápnej, nešikovnej zdvorilosti k výbuchom hnevu, a následne

Eva Bándor (vpravo) v Cannes

Out v réžii rodáka z Košíc – Györgya Kristófa – bol vlastne prvým slovenským filmom, ktorý sa dostal do oficiálnej selekcie a súťaže v Cannes, čo je vo filmovom svete veľký úspech. Doma mu však veľa pozornosti nevenovali.

Áno, to je chyba, veď niečo také nezažijeme každý rok. Ale takisto dopadli aj Deti Jara Vojteka, ktoré získali tri ceny na festivale v Pekingu. Ja to volám, že sme zažili tichý úspech. Doma sa o tom takmer vôbec nepísalo. Samozrejme, ide o inú situáciu, iný festival, iného režiséra aj iný film, ale v niečom bol ten ich osud u nás doma podobný. Nebolo to ocenené tak, ako by si to úsilie, ktoré sme do toho vložili, zaslúžilo. Aj v Out, aj v Deľoch.

V slovenských filmoch vám často pripadne rola takých utrápených žien. Akú inú polohu by ste si chceli zahrať.

Napríklad v divadle som viackrát hrala postavy posunuté smerom k absurdnosti a humoru, ktorý z toho plynie. Takú príležitosť som dostala až teraz v pripravovanom filme Martina Šulíka, ale takú menšiu rolu som mala aj vo filme Agnieszky Holland Šarlatán, ktorý som teraz točila. Hrala som družstevníčku, ktorá k liečiteľovi prinesie fľaše plné moču, od rodiny aj ľudí z dediny, aby im povedal, čo im je. Tá scéna a postava má v sebe humor a v tom som sa vyžívala. Ale takúto polohu som mala aj v jednej scéne Outu.

Ste dlhodobo spätá s divadlom, aj keď čím ďalej, tým viac vás vidieť vo filme. Kedy pre vás nastal ten prelom, že vás začali oslovovať režiséri?

Asi sedem, osem rokov dozadu sa to začalo meniť a tento rok som hrala v piatich filmoch, aj v okolitých krajinách. Samozrejme, v niektorých som mala menej nakrúvacích dní, inde viac, ale dôležité sú tie stretnutia s tvorivými ľuďmi, keď tam prebehne chémia, je to krásne. Napríklad v Out sme si s hercom Sándorom Terhesom veľmi sadli, a to je vidieť aj na kamere. Fungovalo to medzi hercami aj medzi režisérom a hercom.

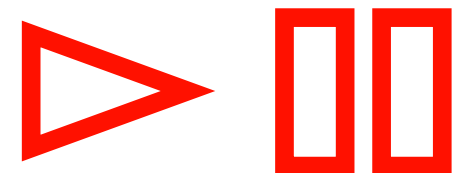
Hrávate pomerne často aj v študentských filmoch. Prečo?

Lebo som strelená (smiech). Tento rok som točila jeden asi tri mesiace a vymenili sa na ňom snád aj štyria režiséri. Keď som minule zase cestovala do Bratislavy, môj muž mi povedal, že nie som normálna (smiech). Ale keď som to už začala, chcela som to aj dokončiť.

Hereckú kariéru ste začínali tu v Košiciach, v divadle Thália.

Áno, prišla som sem v 89. roku, takže akurát v čase revolúcie. Neskôr som odišla, ale potom som sa vrátila a žila tu päť rokov. Takže sa sem vraciam ako domov. Možno to znie sentimentálne, ale naozaj mám toto mesto veľmi rada.

Zuzana Sotáková

Thunder Road

Hviezdica

Daniel Vadocký,
zostavovateľ sekcie
American Indies

Art Film Fest dnes premieta dva filmy o mladých ľuďoch, ktorí si musia nájsť cestu k prijatiu novej životnej situácii.

Je načas dospieť

Krehký čas dospievania je predovšetkým o vzťahoch medzi deťmi a ich rodičmi, ale aj o súrodeneckej rivalite či objavovaní vlastnej identity. Festival Art Film Fest premieta niekoľko snímok, ktoré zachytávajú toto životné obdobie v rôznych podobách. Takými sú aj *Nezízaj mi do taniera* chorvátskej režisérky Hany Jušić a *Wildlife* amerického tvorca Paula Dana.

Film s vtipným názvom *Nezízaj mi do taniera* je vyzretý filmový debut o tom, aké ťažké je byť náhle dospelým. Do svojej programovej sekcie ho vybral režisér Marko Škop. Jeho hrdinka Marijana má 24 rokov a stále žije s rodičmi. Jej autoritatívny otec dostane mŕtvicu, prísna výchova sa mu tak vymkne spod kontroly. Marijana dostane konečne priestor byť sama sebou. Malý byt zdieľa s matkou a mentálne zaostalým bratom, ktorí jej neustále dýchajú na krk a sabotujú jej snahu udržať chod domácnosti. Povinnosti si plní zodpovedne, až kým ju závan slobody neohluší natoľko, že začne podliehať svojim túžbam.

Autorka filmu sa usilovala o poctivú autenticitu, snažila sa dostať k postavám čo najbližšie, jej estetickú métou bolo dosiahnuť modernistický tón filmov zo 60. rokov a mesto, v ktorom sa príbeh odohráva, by malo navodzovať atmosféru severoamerických reálií.

Nová ženská vlna? Nie, tvrdí režisérka

Hana Jušić síce debutovala oceňovaným celovečerným filmom *Nezízaj mi do taniera*, no mladá Chorvátko má za sebou pomerne bohatú scenáristickú a televíznu

prax a najmä domáci filmoví kritici ju častujú výhradne pozitívnymi prívlastkami. Na zaradenie do novinárskej škatuľky „nová ženská vlna“ chorvátskeho filmu reaguje Jušić s úsmevom. Podľa nej je to absurdné, v chorvátskom filme boli totiž ženské autorky vždy, aj keď do kinematografie vstupuje stále viac mladých režisérov. O ženskom filmárskom hnutí sa však podľa nej hovorí nedá, prístupy a rukopisy sú totiž veľmi odlišné a spája ich nanajvýš rovnaké pohlavie.

Keď sa doteraz poznaný svet začne rúcať

Herca Paula Dana si zrejme automaticky spojíte s vydarenými americkými nezávislými filmami, napríklad s Malou Miss Sunshine alebo 12 rokov otrokom. Teraz si sadol na druhú stranu kamery a jeho režisérsky debut *Wildlife* za nimi nezaostáva. *Wildlife* je adaptáciou novely Richarda Forda z roku 1990 a rozpráva príbeh tínedžera Joea, ktorý sa spolu so svojimi rodičmi presťahuje do mestečka v Montane. Keď však otec Jerry (v podaní Jakea Gyllenhaala) náhle dostane v práci výpoveď, za novou musí cestovať ďaleko a situácia a osudy rodiny sa začínajú zamotávať. Matka Jeanette (Carey Mulligan)

Wildlife

sa snaží zabezpečiť seba a svojho syna pre prípad, že by sa otec z nejakého dôvodu už nevrátil. Joeov dovtedy bezproblémový svet sa začína narušovať.

Introvert na režisérскеj stoličke

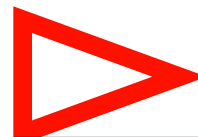
Zatiaľ čo ako herec je Paul Dana známy tým, že medzi jednotlivými scénami si rád dá slúchadlá, počúva hudbu a odreauguje sa, ako režisér si takéto introvertné chvíľky veľmi nemožno dovoliť. „Boli chvíle, kedy som sa cítil, akoby som nemal žiaden čas sám pre seba. A ako introvert som ho potreboval. Takže si pamätám, že na obedoch som vždy sedával sám. Ľudia sa pýtali: Ideš s nami jesť? A ja som vravel: Nie, potrebujem svojich dvadsať minút. Ale inak sa mi to páčilo,“ povedal Dana o svojich režisérskych pocitoch v rozhovore pre britský *The Independent*.

S rodinnými témami plánuje pokračovať

Táto psychologická dráma, zasadená do prostredia Ameriky 60-tych rokov, získala cenu za Najlepší film na festivale v Turíne a všeobecne pozitívne ohlasy vyvolali najmä výkony Mulligan a Gyllenhaala v rolách ústrednej

manželskej dvojice. Samotnému Danovi sa režisérska stolička zapáčila a nechal sa počuť, že *Wildlife* určite nie je posledný film, ktorý natočil o nefunkčných rodinách. Každopádne, táto snímka tiež nesie určitú rodinnú stopu: scenáristicky sa na nej totiž spolu s Danom podieľala aj jeho partnerka Zoe Kazan.

Roberta Tóthová, Mária Galajdová

Film *Nezízaj mi do taniera* zo sekcie Marko Škop pozýva hrať:

18. júna | 17:30
Kino Úsmev VSE Cinema
22. júna | 18:30
Kulturpark 1 JOJ Cinema

Film *Wildlife*

zo sekcie American Indies hrajú:

18. júna | 22:00
Kunsthalle
22. júna | 21:00
Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Oplatí sa vidieť: Macedónska režisérka Teona Strugar Mitevska prichádza s novým filmom, ktorý kritizuje patriarchálne tradície Macedónska zasahujúce do práv súčasných žien.

Žena, ktorá prekračuje hranicu mužského sveta

Teona Strugar Mitevska je zvučné meno macedónskej kinematografie. Vo svojich snímkach sa venuje predovšetkým reáliám – súčasnej aj historickej problematike jej rodnej krajiny. Vo svojom najnovšom filme *Boh* existuje, volá sa Petrunia vyzdvihuje tému patriarchálneho náboženstva, pričom satiricky, a obzvlášť kriticky, poukazuje na zastarané náboženské tradície, ktoré vyčleňujú zo svojich kruhov ženské pohlavie.

Sviatok Troch kráľov. Macedónski muži sa chystajú absolvovať každoročný náboženský zvyk. Kňaz hodí do ľadovej rieky drevený, posvätný kríž a statní chlapi sa ho snažia čo najrýchlejšie chytiť. Žiadnemu z nich sa to ale nepodarí. Najrýchlejšia z nich je tridsaťročná žena Petrunia. V rukách odrazu pevne drží drevený, posvätný kríž. Mužské publikum je neprijemne prekvapené. Okolo Petrunie sa zbiehajú ľudia a osočujú odvážnu ženu za porušenie odvekých pravidiel tohto rituálu.

Život hlavnej protagonistky nie je ideálny. Po skončení vysokej školy, na ktorej vyštudovala históriu, sa snaží nájsť prácu adekvátnu jej odboru. No nedarí sa jej to,

a tak si musí privyrábať ako čašníčka. Ani so svojou matkou nemá ukázkový vzťah. V živote Petrunie sa ale po sviatku Troch kráľov, začína roztáčať kolotoč absurdných situácií, satiricky poukazujúcich na prehnutý a patriarchálny systém pevne zakorenený v povedomí macedónskej spoločnosti. Ľudia sú pobúrení a chcú od Petrunie, aby olutovala to, že sa opovážila porušiť dávne náboženské pravidlá napísané mužmi. Po Petruniu si onedlho po týchto udalostiach príde polícia, ktorá ju núti vzdať sa dreveného kríža. Hlavná protagonistka sa ale nebojí, nátlak spoločnosti v nej burcuje odvahu a odhodlanosť postaví sa zastaraným zvykom

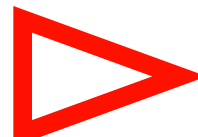
a patriarchálnym pravidlám. Z jej apatie prechováajúcej k situáciám, ktoré ju doposiaľ stretávali, tak vyrastá túžba vzdorovať nespravodlivému svetu.

Režisérka vo svojom, v poradí už štvrtom hranom filme, kombinuje prvky satiry, čierneho humoru, ale aj dramatických situácií a na „banálnej“ udalosti stavia príbeh, ktorý komplexne zachytáva obrovské praskliny v spoločenskej a náboženskej identite jej rodnej krajiny.

Teona Strugar Mitevska zaujala verejnosť už svojím prvým krátkometrážnym filmom *Veta*, ktorý sa premietal na Berlinale. Výrazné autorské a kritické stanovisko k dlhodobej spoločenskej situácii v Macedónsku, ktoré je pre jej tvorbu symptomatické, sa prejavilo už v jej hranom debute *Kako ubiv svetec* z roku 2004, ktorý uviedla na

festivale v Rotterdame. Mitevska sa nebojí poukazovať na ekonomické, náboženské či kultúrne nedostatky alebo problematiku s identitou Macedóncov po rozpade bývalej Juhoslávie. Svoju najnovšiu snímku *Boh* existuje, volá sa Petrunia stihla predstaviť na štyroch svetových filmových festivaloch v Berlíne, Sydney, Edinburghu a Transylvánii. Z Berlinale si odniesla cenu Ekumenickej poroty a ocenenie Guild Film.

Anna Lazor

Film zo sekcie *Be2Can Starter* hrajú:

18. júna | 19:00
Kino Slovan Hashtag.sk Cinema
20. júna | 19:00
Kulturpark 2 JOJ Cinema

Celovečerný debut Beaty Parkanovej hovorí o komplikovaných vzťahoch s najbližšími.

Ťažké, krásne, srandovné, zraňujúce... Také sú Chvilky každého z nás

Dnes si môžete pozrieť snímku plnú úprimnosti, potláčaných emócií (ktoré nakoniec aj tak vyvrú navonok) a vnútornej samoty mladého dievčaťa, ktoré chce vyhovieť každému, až nakoniec stratí samé seba. Stojí za ním česká režisérka, ktorá má aj košické korene a ktorú vraj jeden z protagonistov Marek Geišberg počas natáčania sledoval kritickým okom. Tento zaujímavý mix má názov Chvilky.

Ústrednou postavou celovečerného debutu Beaty Parkanovej je mladá Anežka. Dievča, ktoré chce za každú cenu vyhovieť svojmu okoliu, splníť blízky ich požiadavky, no svoje vlastné pocity a prania potláča. „Chvilky hovoria nielen o vzťahoch v rodine, ale všeobecne o vzťahoch s ľuďmi, ktorí by nám mali byť v živote najbližšie – a oni z nejakého dôvodu sú alebo nie sú – a tak či tak je to komplikované,“ hovorí režisérka, ktorá do svojho filmu zakomponovala krásu, ťažkosti, srandu, pocity vnútorného zranenia... „Chvilky som si priala natočiť, pretože vo mne prevládala pocit, že človek potrebuje človeka. A o tejto potrebe Chvilky hovoria, v siedmich zastaveniach hlavnej hrdinky Anežky s jej blízkymi.“

Kasting sa vydaril

Režisérka netají, že hlavná hrdinka Anežka má čiastočne autobiografické črty. Správa sa podobne, ako ona v jej veku. „A hrbí sa ako ja počas celého môjho života,“ smeje sa Parkanová. Postavu Anežky ušila na mieru herečke Jenovéfe Bokovej. To, že išlo o šťastný výber, potvrdzujú aj ceny Český lev a Cena českej filmovej kritiky, ktoré za Chvilky Boková získala. Okrem nej si v snímke zahrál aj Marek Geišberg, ktorého uvidíte v role slovenského muzikanta. „Takže aj spieva. Čisto profesionálne oceňujem, že aj keď sme mu piesne, ktoré sa mal naučiť, poslali neskôr, ako sme slúbili, prešiel to krátkym unaveným pohľadom a ovládal ich aj tak bezchybne. Myslím si, že si odo mňa Marek

drží odstup a trochu ma sleduje kritickým pohľadom. Ale mne to neprekáža, pokiaľ z môjho pohľadu odčíta, čo od neho chcem. A to nám vychádza, takže by som s ním rada znovu pracovala,“ dodáva režisérka.

Zmena v nás samotných je možná

Beata Parkanová dúfa, že diváci precítia, že im svojim filmom neklame a púšťa ich do sŕdc postáv tak úprimne, ako to dokáže. „To je, myslím si, oslobodzujúce. Keď človek pocíti, že v tom nie je sám,“ hodnotí. Ukazuje sa, že to nie sú len slová: po premietaniach vraj za ňou zvyknú ľudia prísť a zveriť sa jej, že pochopili mnohé veci – napríklad ľudia, ktorí pocítia, ako môžu vzťahom na jednu noc tomu druhému ublížiť. „Tieto skúsenosti mi ukazujú, že základné vzťahy a s nimi súvisiaca potreba, aby boli láskyplné, rezonuje v každom z nás. A tiež je na každom z nás, ako sa k nim postaví, čo si o sebe a svojich vzťahoch prizná, čo si chce a môže priznať. Nespracované ich máme všetci, ale to nie je nič negatívne. A zmena je možná.“

Najmä tá v nás. To je dosť nádejné!“, hodnotí režisérka.

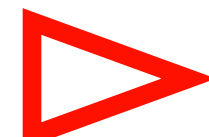
Režisérka nevedie divákov za ruku, ale za prst áno

Nečakajte však vysvetlenia a príčiny nefungujúcich vzťahov na zlatom podnose. Režisérka naznačuje, no nerozhoduje za diváka. Podľa jej slov mu svieti do tmy malým svetielkom, nevedie ho za ruku, ale za prst áno. Koniec koncov, pre každého môže byť vnútorným zrkadlom iná situácia či iná filmová postava. V prípade hlavnej hrdinky Anežky prevláda svet vnútornej samoty. Jej problémom je, že je človekom a ten jednoducho potrebuje človeka. No Anežka nevie dávať najavo svoje emócie, vstúpiť plne za seba do nejakého vzťahu. Podobných rovín a problémov sa dá v Chvilkách nájsť mnoho. Spoločným menovateľom je úprimnosť a pravdivosť, ktorá sa prenáša aj na diváka. „V čom presne v tomto filme spočíva? To podľa vonkajších ukazovateľov ťažko spoznáte, to je najlepšie vycítiť, a aj tak to môžeme mať

každý inak. Ja ako diváčka, pokiaľ v kine pri filme trpím, tak hlasne bolestne vzdychnem, niekedy aj viackrát. A to je často celé, čo k tomu má zmysel povedať,“ hodnotí Parkanová.

Chvilky dokonca minulý rok súťažili v Karlových Varoch v sekcii na Východ od západu. Pre režisérku to bolo splneným práním a radosťou, rovnako ako účasť na ďalších festivaloch, súťažných i nesúťažných. „Rovnako tak som teraz rada, že sa uvidíme v Košiciach. Pretože som trochu z Košíc, narodil sa tu môj dedo,“ uzatvára s úsmevom.

Mária Galajdová

Film zo sekcii Slovenská sezóna hrajú:

18. júna | 20:00

Kino Úsmev VSE Cinema

21. júna | 11:30

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Anketa: Aké filmy ste už na tohtoročnom festivale videli? Čo na ne hovoríte?

Na Art Film Feste chodím asi od jeho začiatku, keďže som predtým žila v Trenčíne. Tento rok som zatiaľ videla štyri filmy a najviac ma zaujal švédsko-dánsky sci-fi film Ariana. Bolo to veľmi zaujímavé. Som aj fanynkou krátkych filmov, takže sa snažím chodiť na všetky a chystám sa aj teraz. Žáner pre mňa nie je až taký dôležitý, ako spôsob spracovania. Mám rada, keď sú filmy umeleckejšieho charakteru.

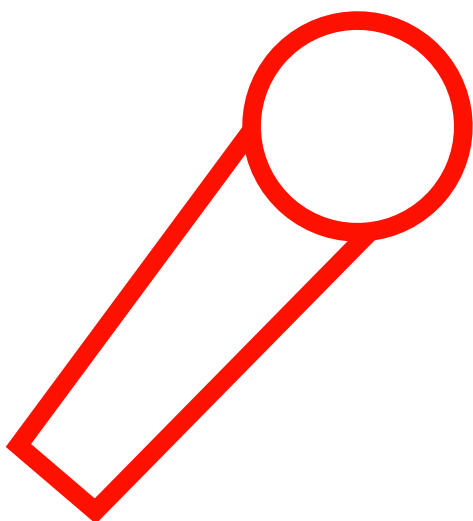
Mária, Košice

Na Art Film Feste sme už druhýkrát, boli sme tu už vlni. Teraz sme si to však rozplánovali úplne inak ako minulý rok – máme sekcii rozdelené tak, aby sme stihli čo najviac. Či už sú to filmy, ktoré sa premietali inde na festivale, krátke filmy... Jednoducho všetko, čo budeme môcť stihnúť, sa pokúsime vidieť a využiť celý deň od desiatej do desiatej, kedy sa hrá posledný film. Osobne si nevyberám, čo je vizuálne pekné, to sa mi páči.

František, Piešťany

Videla som už viac filmov, z ktorých sa mi najviac páčil titul Vreca ryže. Krásny, lyrický, poetický, perfektný príbeh. Teraz sa chystám pozrieť si turecký film Tri sestry. Všeobecne preferujem práve filmy s príbehom, ako bolo spomínané Vreca ryže, teda žiadne trilery či detektívky.

Marta, Košice

Obetovať čas rockovej opere Lava Diaza.

Obdobie diabla kritizuje fašizmus hudbou

Najnovší film Lava Diaza vyvracia stereotypy žánru muzikál a je správou o stave filipínskej súčasnosti. Rocková opera Obdobie diabla sa na festivale Art Film Fest premieta dnes.

Ide o takmer štvorhodinovú spievanú spoved' o Filipínach, ktoré „prišli o farby“, nakrútenú, ako je režisérovi tohto filmu vlastné, v čiernobielych tónoch. Áno, autorom mrazivého muzikálu je Filipínčan Lav Diaz. Jeho dráma Tá, ktorá odišla ocenená v roku 2016 na benátskom festivale Zlatým levom sa premieta na Art Film Feste pred dvomi rokmi. Je to príbeh ženy, ktorú po rokoch prepustia z väzenia, aby sa pomstila za svoj nespravodlivý trest a našla svoje odrastené deti. Tie ako sama zisťuje, vychovala krajina, zmietaná obrovskými triednymi rozdielmi a korupciou. Ide o jednu z najsilnejších umeleckých výpovedí o dramatickom stave súčasnej filipínskej reality. V najnovšom filme sa však zrieka striktného realizmu, opäť experimentuje so žánrom a otvára sa odvážnej štylizácii. Lav Diaz je režisér s progresívnym prístupom k filmovému médiu a divákov, ktorí sa boja takmer štvorhodinovej stopáže možno presvedčí, že dlhé

zábery navodzujú rýchlejšie plynutie filmového času a dnešné popoludnie strávené v jeho „spoločnosti“ rozhodne nebude premárnené.

Mimo Filipín

V snímke Obdobie diabla siahol filmár po dobových realiách, podobne ako v dobrodružnej fantázii Uspávanka pre bolestivé tajomstvo. Koncom 70. rokov bolo na Filipínach vyhlásené stanné právo a obyvatelia utopení v diktatúre sa len sťažka domáhali nároku na slobodu a rovnosť. „Vyrastal som počas tohto obdobia, bol som svedkom histórie,“ povedal pre magazín Film Comment po premiére na Berlinale, kde súťažil o Zlatého medveďa pre najlepší film festivalu. Muzikál je špecifický žánr, no Diaz sa s tradičnými štruktúrami sviežo hrá, vzdáva sa barokových ozdôb a vyzdvihuje precíznosť, minimalistický spev. Režisér ho sám označil ako konceptuálny a texty všetkých piesní napísal sám.

Kameramanom filmu je Larry Manda, ktorý s ním spolupracoval aj na filme Uspávanka pre bolestivé tajomstvo a celý film je natočený rovnakým širokým objektívom, v snahe docieľiť sploštenú optiku a vyzdvihnúť pocit surreálna. Film sa z bezpečnostných dôvodov nemohol natáčať vo filipínskej Manile, pretože je o polícii, realizoval sa teda v Malajzii.

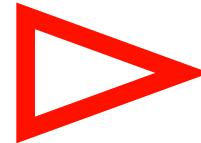
Neodkladné

Lav Diaz zdôraznil, že aj napriek tomu, že sa príbeh odohráva pred niekoľkými dekadami, reflektuje filipínsku realitu tu a teraz. Vznikol ako aktuálna a nevyhnutná reakcia na dianie v jeho krajine. „Aby sme film mohli realizovať, použili sme peniaze získané na môj iný projekt – gangsterku. Povedal som producentovi,

že je neodkladné urobiť tento film. Musíme sa zaoberať tým, čo sa momentálne v krajine deje,“ dodáva režisér.

Piesne a hudba sú repetitívne, pretože propaganda je o zdôrazňovaní a podsúvaní jednostranných názorov. Diaz tak nadväzuje na podstatu fašizmu a totalitného režimu, ktoré vo filme o krutosti a beztrestnom násilí ostro kritizuje.

Robert Tóthová

Film zo sekcie **Láska & Anarchia** hrajú: **18. júna | 16:00** kino Tabačka

Na slovo s porotcom: S Ivanom Fíľom o jeho úlohe v porote aj o tom, čo ako tvorca potrebuje.

Na tvorbu potrebujem slobodu, v tom som nekompromisný

Narodil sa v Prahe, ale réžiu a scenáristiku vyštudoval na Filmovej fakulte v Kolíne nad Rýnom. Venoval sa aj dokumentom či krátkym filmom, no jeho hraný debut Lea, ktorý premiérovali na festivale v Benátkach, mu otvoril dvere do Hollywoodu. Na Art Film Fest prišiel, aby spolu s ďalšími porotcami vybrali najlepší film.

Vnímate ako porotca filmy inak? Pripravovali ste sa na „porotcovanie“?

Keď vidím film prvýkrát, pozerám sa naň „naivne“ ako divák a vnímam ho ako celok. Potrebujem čistý pohľad, rozhodujúci je totiž iba film samotný a nie to, či viem o ňom aj nejaké ďalšie informácie. Zažil som si to sám niekoľkokrát vo svojej kariére, film býva spre-vádzaný rôznymi dramatickými záležitosťami, ale na to sa vás už potom nikto nepýta. Pri debutantoch je to iné, pretože ich tvorbu nemáte s čím porovnávať, ale jasne vidíte, ak má niekto talent. Mojou prípravou je sa svedomito pozeráť na ten film, premýšľať a diskutovať o tom s ostatnými porotcami.

Bývate často porotcom na festivaloch?

Sú menšie aj väčšie festivaly, bol som v trojčlenných, päťčlenných a už aj v sedemčlenných porotách, ale veľmi záleží na tom, aký je program, aké filmy sú v súťaži a aké máme podmienky. A tie sú v Košiciach vynikajúce – perfektná organizácia a je o nás perfektne postarané, tým patrí Art Film Fest k špičke toho, čo som zažil.

Majú jednotlivé debuty niečo spoločné?

Nerád by som to paušalizoval, pretože vo svete vzniká veľké množstvo debutov, no pri prvých, ktoré sme tu videli, to bola najmä

téma, ktorá hýbe svetom – migrácia. Pri tomto je nebezpečenstvo, čo sa niekedy stane, že autor dá do toho až príliš seba. Nemalo by sa tam ideologicky niečo tlačiť, pretože ideológia filmu škodí, poznáme to z minulosti a to nikdy nie je dobré. Film musí byť slobodný. Musíme sa spofahnuť na ľudsky silné príbehy, ktoré vás chytia za srdce a skrz ne sa tam môže objaviť napríklad politická problematika, ale nesmie to byť naopak.

Sloboda na tvorenie je pre vás veľmi dôležitá?

Je u mňa na prvom mieste, akonáhle ju nemám, tak som pre producentov alebo kohokoľvek, kto chce do toho filmu zasiahnuť, neúnosný. Nekompromisne zastávam svoj názor a presvedčenie, pretože to sa prejaví na výpovedi tohto filmu. Zažil som to v niekoľkých krajinách, keď sa vám niekto snaží vnútiť svoju myšlienku, keď niekto príde a chce ukázať svoju dôležitosť. Práve v strižni sú tie najtuhšie debaty o finálnych úpravách, v tom som nekompromisný. Keď vám dá niekto zaujímavý podnet, som vďačný, ale musím to sám uznať. Umenie je úplne o slobode.

Ako to bolo so slobodou v Hollywoode?

Práca v Hollywoode, a to som pracoval vo veľkom štúdiu Dream works s producentkou,

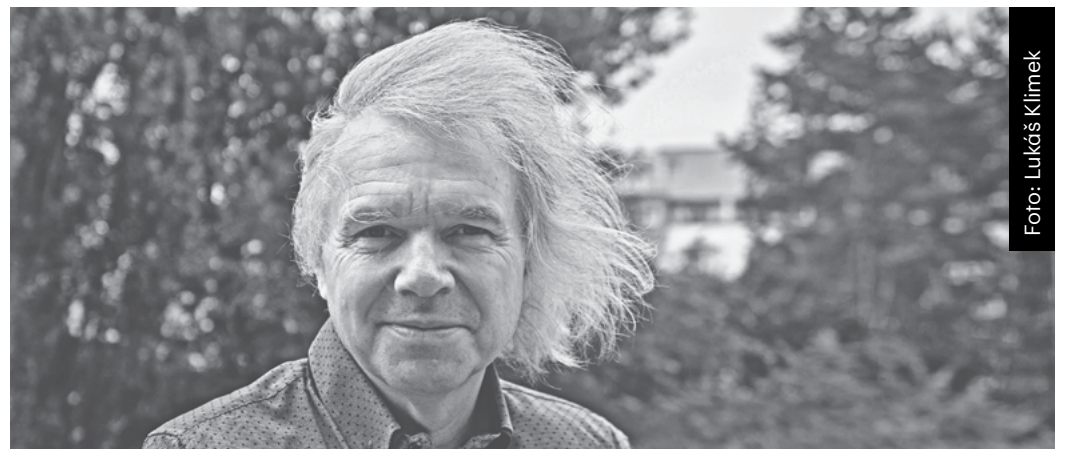

Foto: Lukáš Klimek

ktorá robila na filme Forrest Gump, mi dala pozitívne i negatívne zážitky, aj skúsenosti, kedy poznáte moc filmu a záujem o neho. Tí ľudia žijú filmom, ste medzi profesionálmi, ktorí poznajú filmy a môžete sa s nimi o nich rozprávať, ale potom príde reč na biznis a začínate podliehať tlaku. Máte okolo seba aj desať ľudí, napríklad k scenáru dostávate nové návrhy, niekedy až diktát, a to každý týždeň. Keď sa tomu diktátu nechcete podvoliť, tak tam nemôžete fungovať. Hollywood bola pre mňa aj odstrašujúca skúsenosť, nebol som prvý ani posledný. Točia sa v tom veľké peniaze, takže dostanete kráľovsky zaplatené, ale musíte aj kráľovsky poslúchať. Tu je to iné, tu žiadne peniaze nie sú, ale producenti (nehovorím o slovenských) sa správajú niekedy ako hollywoodski magnáti (smiech).

Čo vás zamestnáva teraz?

Už tretí rok ma zamestnáva príbeh, na ktorom som pracoval, Muž, ktorý stál v ceste. Ide o politický triler z roku 1968 o Františkovi Krieglovi, ktorý ako jediný z našej československej delegácie nepodpísal kapituláciu v Moskve, bol tam unesený so šiestimi ďalšími politikmi, medzi nimi aj Alexandrom Dubčekom. Podarilo sa mu vrátiť domov, ale prišiel o všetko, bol zbavený funkcií, aj práce lekára. Je to moja životná téma – sloboda vyjadriť svoj názor a niekedy za to tvrdo zaplatiť. Niekedy to máte tak aj vo filme, snažíte sa presadiť silne svoj názor

a niekedy to nevyjde. To sa môže stať napríklad u debutantov. Režiséri sú ešte neistí, majú okolo seba veľké štáby, nechajú sa presvedčiť, a to je škoda. Mne sa osvedčilo, že čím slobodnejšie som pracoval, tým mal film väčší úspech.

Už dlhšie čakáte na sfilmovanie príbehu. Čím si „krátite čas“?

Áno, dva roky čakám na zafinancovanie filmu, aby sme mohli začať nakrúcať, tak som si povedal, že ak by ten film nevznikol, čo už som si tiež zažil, tak som ho prepísal komplet v románovej forme. Našťastie sa kniha uchytila, v Čechách chystáme už piatu dotlač. A počas toho čakania pracujem na ďalšej – bude to príbeh jedného sna, nesmrteľného človeka a dievčaťa, ktoré má schopnosť vidieť do minulých životov. Je to pre mňa taká terapia.

Tiež rád športujete. V Košiciach vás vidieť aj so švihadlom.

Športoval som celý život, ale keď som žil v Kalifornii, úplne som sa tým nakazil. Od boxerov som sa naučil skákať na švihadle, a tak po Košiciach behám a skáčem na švihadle, idem do mestského parku, cez Hlavnú ulicu, obehnem aj celé mesto. Ľudia na mňa pozerajú a povzbudzujú ma. Som taký švihadlový Forrest Gump (smiech).

Lucia Čížová

Photo: Lukáš Klimek

A self-described “movie maniac”, she says that for her, film is an important way to talk about topics that affect us as a society.

To have a premiere at Cannes – that’s a powerful feeling

She is among those actresses who can fill every last cell of a role with her personality, creating a symbiosis that persuades the viewer with authentic emotions. She has long performed on stage, but for the last decade she has also acted on screen, saying that there are still parts of her character range that she would like to explore. Eva Bándor is a juror of the International Competition of Feature Films at Art Film Fest.

Two years ago, you came to Košice to present the Slovak premiere of the film *Out*, so you’re familiar with the atmosphere here at Art Film Fest. What do you think of the festival?

In my opinion it’s an important festival. It would be nice if lots and lots of people came here to see films. Last year, for example, I managed to see several pictures here. The artistic director puts together a great selection. Since there aren’t just Slovak films, but foreign ones, too, audiences get to see a reflection of what’s happening in the world and what’s topical.

This year you’re here as a juror. Do you ever experience a sort of professional bias while watching films? Do you find yourself paying more attention to the performances and the chemistry between the actors?

I try to look at the films as a whole, not just from the acting standpoint. Because I’m an actress, these films are also important to me personally; my profession requires me to constantly update my knowledge and live in the world of the present. I like things that fulfil me and propel me further. I feel that I have to process these issues and then communicate them convincingly to the audience. Right

The festival team recommends:

Pushing the boundaries of the known and the seen

To recognize the merits of any national cinema, one must first and foremost pay close attention to the young, ascendant generation of filmmakers. Numerous debuts not only illustrate the latest trends, but above all indicate the direction that the language of cinema will take in the coming years. From this standpoint, American cinema, for at least the past decade, has been among the most progressive. Every year, an abundance of high-quality debuts push the boundaries of the known and the seen. Two examples from this year’s American Indies section speak for them all.

Thunder Road is the one-man show of Jim Cummings, who directed, wrote, produced and edited the film, assembled its soundtrack and even stars in it. Jim is a cop

with a porn moustache who constantly struggles to prove his masculinity and establish himself as one of the good guys, despite the fact that his unarticulated anger is clearly apparent to those around him. At the same time, he just wants to be a good father to his little daughter. Cummings’s performance is utterly enthralling, managing to move fluidly through a whole range of contradictory emotions – from awkward, clumsy politeness to explosions of rage, followed by uncontrollable sobbing. Jim is a character who, within the first ten minutes of the film, you will either love or hate. *Thunder Road* is a unique, darkly funny drama full of original, witty dialogue (or rather monologues).

On the complete opposite side of the spectrum, we have A. T. White’s debut **Starfish**.

before this interview, I saw a film that left me both angry and sad at how nationalism and populism are gaining strength. I’m disillusioned by the fact that there are people who fall for such things, like in Hungary, which affects me directly. For one because I belong to a minority, but also because I see how it divides families, for example. It also angers me how demagogues misuse religion for the spread of nationalism. It says right in the Bible to love thy neighbour as thyself, and yet hostility towards migrants still spreads among the faithful. I keep thinking about it, since the films that I’ve seen at the festival so far are about this very issue, whether they’re Danish or French – it’s a universal theme. It upsets me, and I feel that this is something I have to draw on as an actress, to express my opinion about it.

Do you ever feel that film can hold up a mirror to society?

Yes, and that’s why this festival is important, because it speaks to current issues. But the question is how. Just now, as I was leaving the cinema, I began to think about how we could change things. We must find a way, and I feel that it’s we in particular who are responsible for doing so. We artists must make our voices heard. For example, by making a film or presentation on these issues and bringing it to young people, even out in the countryside.

Your film *Out* made it all the way to the prestigious Cannes Film Festival. What was it like to attend your own premiere at the mecca of cinema?

I precisely remember the feeling I had when our film was screened. I was worried about how people would receive it. After the screening, two older French ladies came up to congratulate me. That was a lovely feeling. But I also felt that I didn’t want to talk about it. And then at the reception I just stood there on the boat, a bit apart from everyone, gazing at the sea and letting it all flow out of me. I didn’t want to make a big hoopla out of it, but being at Cannes on such an occasion was a really powerful feeling.

You began your acting career here in Košice, at Theatre Thália.

Yes, I came in ’89, right in the midst of the revolution. Later I left, but then I came back and lived here for five years. So coming here is like coming back home. It might sound sentimental, but I really do love this city.

Zuzana Sotáková

A dynamic, exciting and clever selection

Not every film festival could or should be Cannes, Venice or the Berlinale – there have to be some smaller, cosier, friendlier film festivals on the circuit for us, the travelling band of filmmakers, film industry people and journalists, to relax a bit, meet one another in a pleasant atmosphere, see old friends and make new ones, while still doing our work. Art Film Fest in Košice might just be the right location for that for a variety of reasons. The weather is usually nice, the city is charming, the organization is good, the offer of “extracurricular activities” like exhibitions, concerts, receptions, parties and networking-oriented brunches is quite generous and the film programme is really diverse.

Speaking of the programme, one of the best things Art Film Fest does is give us an opportunity to finally catch some films from the A-list festivals that we have kept missing so far, but also to see other, more exotic titles that definitely deserve our attention. Carefully programmed in different sections apart from the official competition, like Children’s Movies, Late Night Show, Love & Anarchy, Slovak Season, Neighbours Online, American Indies etc., Art Film Fest’s film selection is dynamic, exciting and clever. However, my special “shout out” must go to Kristína Aschenbrennerová, curator of the festival’s most interesting and fulfilling section, Eastern Promises, which consists of the best, brightest and most carefully picked examples of East Asian cinema.

Marko Stojiljković, film critic

Thunder Road

This minimalistic, visually compelling meditation on the loss of a loved one over an apocalyptic backdrop is one of the most original American debuts of recent years. The atmosphere evokes dystopian science fiction, but sci-fi film this is not. The plot has its fair share of hair-raising scenes, as well as moving, tender moments, but this is neither horror film, nor romance. *Starfish* is a fully

fledged genre hybrid, where everything on the surface is a manifestation of the heroine’s inner world. This beautiful, frightening, hypnotic film transforms the grieving process into a cosmic, post-apocalyptic drama full of unsettling silences, suspense and mystery.

Daniel Vadocký
section programmer, American Indies

Humorista |
The Humorist**Kunsthalle**

11:00 Otrasy | *Tremors* (CF)
r. Jayro Bustamante, 2019, 100' {OV/en/sk}

14:30 Humorista | *The Humorist* (CF)
r. Mikhail Idov, 2019, 100' {OV/cz/en}

17:00 Lillian | *Lillian* (CF)
r. Andreas Horvath, 2019, 128' {EV/x/sk}

19:30 Hviezdica | *Starfish* (IN)
r. A. T. White, 2018, 101' {EV/x/sk}

22:00 Wildlife | *Wildlife* (IN)
r. Paul Dano, 2018, 104' {EV/x/sk}

Kulturpark JOJ Cinema

K1 10:00 Cesta do praveku |
A Journey to the Beginning of Time (CHM)
r. Karel Zeman, 1955, 93' anim., {OV/x/x}

K2 10:00 INSPIRATIONAL DAYS: Nebezpečné city |
Hope you'll die next time: (ID)
r. Mihály Schwechtje, 2018, 96' {OV/en/sk}
+ Prípadová štúdia | *Case Study: Mihály Schwechtje*
EV + ΩSk

K1 13:00 Deväťdesiate | *Mid90s* (CF)
r. Jonah Hill, 2018, 85' {EV/cz/x}

K2 13:30 INSPIRATIONAL DAYS:
Filmové debuty: očakávania a nástrahy |
Film Debuts: Expectations and Problems,
panelová diskusia | *panel discussion*,
moderuje | *host: M. Tallo* {en/ΩSk}

K1 16:00 Stále človek | *Still Human* (CF)
r. Oliver Chan, 2018, 111' {OV/en/sk}

K2 16:30 Krátke filmy III | *Shorts III* (SH)
r. rôzni | various, 2017 – 2018, 85' {OV/en/sk}

K1 18:30 Svetlo + Tvoja tvár | *Light + Your Face* (LA)
r. Tsai Ming-liang, 2018, 94' {OV/en/sk}

K2 19:00 Krátke filmy IV | *Shorts IV* (SH)
r. rôzni | various, 2018 – 2019, 85' {OV/en/sk}

K1 21:00 Vietor | *The Wind* (LNS)
r. Emma Tammi, 2018, 86' {EV/x/sk}

K2 21:30 Ja, ty, on, ona | *Me, You, He, She* (NO)
r. Volodymyr Zelensky, David Dodson, 2018, 96' {OV/x/sk}

Deväťdesiate |
Mid90s**Kino Slovan Hashtag.sk Cinema**

11:30 Mirai, dievča z budúcnosti | *Mirai* (CHM)
r. Mamoru Hosoda, 2018, 98' anim. {OV/cz/x}

14:00 Ostrým nožom | *By a Sharp Knife* (SS)
r. Teodor Kuhn, 2019, 89' {SV/en/x} (2/2)

16:30 Loli paradíčka | *Loli paradicka* (SS)
r. Richard Staviarsky, Vífo Staviarsky, 2019, 86' {SV/x/en}

19:00 Boh existuje, volá sa Petrunia |
God Exists, Her Name Is Petrunya (B2C)
r. Teona Strugar Mitevska, 2019, 100' {OV/en/sk}

21:00 Gentleman s revolverom |
The Old Man & the Gun (AW)
r. David Lowery, 2018, 93' {EV/x/sk}

Pánov hlas |
His Master's Voice**Kino Úsmev VSE Cinema**

12:30 Bol som doma, ale... | *I Was at Home, But...* (B2C)
r. Angela Schanelec, 2019, 105' {OV/en/sk}

15:00 Pánov hlas | *His Master's Voice* (NO)
r. György Pálfi, 2018, 108' {OV/en/sk}

17:30 Nezízaj mi do taniera | *Quit Staring at My Plate* (MS)
r. Hana Jušič, 2016, 105' {OV/en/sk}

20:00 Chvilky | *Moments* (SS)
r. Beata Parkanová, 2018, 95' {SV/en/x}

22:30 Mega Time Squad | *Mega Time Squad* (LNS)
r. Tim van Dammen, 2018, 79' {EV/x/sk}

Kino Tabačka

16:00 Obdobie diavla | *Season of the Devil* (LA)
r. Lav Diaz, 2018, 234' fi c. {OV/en/sk} (1/1)

Sprievodné podujatia

21:00 Chiki liki tu-a
koncert | *concert*

Artfilmujete? Zapojte sa do diváckej ceny!

Cinepassy na budúročný festival Art Film Fest Košice aj prémiové výhry od televízie JOJ môžu byť vaše, stačí sa zapojiť do súťaže. A vôbec to nie je náročné! O čo ide a ako na to? Všetko podstatné zistíte, keď budete čítať ďalej.

Cena pre najaktívnejšieho diváka

Vyhrá ten alebo tá, ktorý alebo ktorá navštíví počas 27. ročníka najviac filmových predstavení (navštižené predstavenia sa časovo nemôžu prekryvať). Meno víťaza/ky, ktoré nám vygeneruje rezervačný systém 22. 6. 2019 o 19.00 hodine, zverejníme na www.artfilmfest.sk a sociálnych sieťach 24. 6. 2019, aj počas Záverečného ceremoniálu v Kunsthalle. Cenou bude voľný cinepass na ďalší ročník AFF a toľko plechoviek piva Pilsner Urquell (v prípade víťahcu nad 18 rokov), koľko filmov videl/a počas festivalu. Partner súťaže spoločnosť Plzeňský Prazdroj Slovensko, a.s. odovzdá výhru víťazovi najneskôr do 1. 8. 2019.

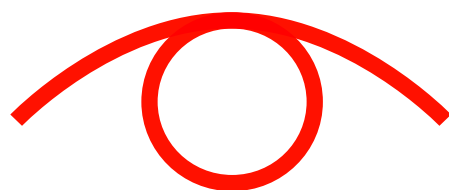
Divácka cena JOJ Cinema za dlhometrážny film

Súťaž televízie JOJ o najlepší dlhometrážny film prebehne prostredníctvom internetového hlasovania. Víťazný titul bude vyhlásený

na záverečnom ceremoniáli 22. 6. 2019. Do súťaže budú zapojení všetci hlasujúci a víťaz získa pozvánku na nakrúcanie relácie Inkognito od TV JOJ a automobil Kia na víkend od spoločnosti MOTOR – CAR Košice s.r.o. alebo pozvánku na nakrúcanie relácie Inkognito a darčekový balíček.

Divácka cena za najlepší súťažný krátky film

Zapojiť sa môžete aj do diváckej súťaže o najlepší krátky film, a to prostredníctvom internetového hlasovania. Víťazný titul bude vyhlásený na záverečnom ceremoniáli v sobotu 22. 6. 2019. Vyžrebovaný divák či vyžrebovaná diváčka získa voľný cinepass na ďalší ročník AFF, ktorý mu odovzdá organizátor ART FILM FEST s.r.o. 1. 6. 2020 a spoločnosť Tuli.sk, s.r.o. mu či jej poskytne Tuli vak Relax.

#artfilmujeme

@marikatamasova1996

Art Film Fest súťaž o cinepassy!

Autorkou druhej víťaznej fotky je @marikatamasova1996. Blahoželáme! V súťaži o cinepass na budúročný Art Film Fest pokračujeme, preto naďalej zverejňujte svoje zábery na Instagrame a označujte ich hashtagom #artfilmujeme

Režisér Marko Škop prišiel včera do Tabacky uviesť film *Psie dni* a v pauze si prečítal náš denník. Foto: Lukáš Klimek

Podujatie *Inspirational Days* sa začalo včera, no aj dnes ponúkne zaujímavú prípadovú štúdiu a panelovú diskusiu s filmármi. Foto: Peter Stas

Rozhovory, rozhovory, rozhovory. Filmoví tvorcovia majú na festivale bohatý program. Foto: Peter Stas

Režisér Jevons Au prišiel do Košíc až z Hong Kongu, aby uviedol svoj film *Uznanie*. Foto: Peter Stas

Diskusie o filme pritiahli množstvo záujemcov. Foto: Peter Stas

Marko Škop bol ešte len pár hodín na festivale a už sa nechal vtiahnuť do debaty. Foto: Peter Stas

ORGANIZÁTOR:

ART FILM FEST s.r.o.

SPOLUORGANIZÁTORI:

KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA

regionálny operačný program

KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

PODJIATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITYNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNÉHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU UNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.

TOTO PODJIATIE SA REALIZUJE VĎAKA PODPORE KOŠICKÉHO SAMOSPRÁVNÉHO KRAJA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETERA PELLEGRINIHO.

FESTIVAL JE REALIZOVANÝ VĎAKA FINANČNEJ PODPORE PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: AUDIO VIZUÁLNY FOND GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER: Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.		HLAVNÍ PARTNERI: TIPOS Člen innogy novis Nadácia SPP TRANSPETROL Slovnaft MEMBER OF MOL GROUP	
OFICIÁLNE AUTÁ: MOTOR - CAR Košice s.r.o. ZNAČKA, KTORÉJ DÔVERUJETE		OFICIÁLNY HOTEL: hotel asmin	
HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: TV JOJ KINO SÁLA JOJ CINEMA Hashtag		REKLAMNÍ PARTNERI: SKPAY platobné služby SPOVNÍČKA POŠTA Nadácia U. S. Steel Košice KERAMON MAGNA KINO USMEV TABACKA KULTURFABRIK aupark PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA	
OFICIÁLNI DODÁVATELIA: BARZUZ FRESH Plus ZDRAVIE POTRAVINY Pilsner Urquell tuli RÖMERQUELLE HAIR FACTORY KOŠICE LYVINA Chateau GRAND BARI CARPANO TATRASVIT SINCE 1934 NOV INFORMATION TECHNOLOGIES ZEBRA VICTOR demisport			
MEDIÁLNI PARTNERI: FE Československo Channel Be2Can Channel RÁDIO EXPRES RÁDIO KOŠICE SME Korzár		PARTNERI: AUTOCONT TeleDom.sk FABRIKA NA REKLAMU Košice región turizmus sli.do slovenka Forbes kam do mesta WebNoviny bigmedia homemedia SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV SLOVAK FILM INSTITUTE SPI FILM BOX FEEL Esterle & Esterle video production KINOSERVIS	
codes CREATIVE KošiceCityGuide film+ CPD.a NOZZ diva.sk ONLINE BARDEJOV neodcp TelekomCLOUD OnLine GOSH Canon KOSKO			